ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 19 Δεκεμβρίου 1922 Βονιφατίου μάρτ. Σελήνη 14 ημερών

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Σ. — ΑΡΙΘ. 1871 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΑΝ ΕΝΑΥΓΕΙ Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς ὑστάτας εἰδήσεις ἡ Διάσκεψις τῆς Λωζάνης, τὸ κορύφωμι τῶν προσπαθειῶν τοῦ λόρδου Κῶρζον, κινδυνεύει νὰ λάβῃ ἄδοξον τέλος καὶ ἡ κωμῳδία τοῦ Τσιτσερὶν νὰ μεταβληθῇ εἰς ἰλαροτραγῳδίαν. Ἡ τύχη της πλέον κρέμεται ἀπὸ μίαν κλωστήν. Ἡ ὑπομονὴ τῶν Συμμάχων ἐξηντλήθη. Ἀναμένεται ἤδη ἡ ὁριστικὴ ἀπάντησις τοῦ Ἰσμὲτ, ὅστις ἐζήτησε πρὸς τοῦτο προθεσμίαν.

Ἀφ' ἑτέρου ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ Ἀγγλία ὑπολογίζει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ὡς ἀποτελοῦντα τὴν μόνην ἐλπίδα καὶ τὴν πραγματικὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης. Συγχρόνως θετικαὶ πληροφορίαι βεβαιοῦν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν ν' ἀνησυχοῦν σοβαρῶς ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Θράκην· ὅλα αὐτὰ μᾶς κάνουν νὰ σκεπτόμεθα, ὅτι ἡ Τουρκία ἡ ὁποία ἐπέτυχε μέχρι τοῦδε, πλεῖστα ὠφελήματα χάρις εἰς τὴν ὑποχωρητικότητα τῶν Συμμάχων, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τόσον εὔκολα τὴν Λωζάνην, καὶ νὰ χάσῃ πᾶν ὅτι ἐπέτυχε τόσον ἀκόπως, περιπλεκομένη εἰς μίαν περιπέτειαν ἀβεβαίου ἐκβάσεως. Ἔπειτα μία τόσον φανερὰ ἄρνησις εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Συμμάχων, θὰ προκάλει τὴν ὀργὴν τούτων, τὸ μέγεθος τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προβλέψῃ ἀπὸ τώρα. Ἐκτὸς τούτου ἡ τηρηθεῖσα σύμφωνος στάσις ἐν τῇ Διασκέψει ὑπὸ τῶν Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς μηδ' αὐτῆς τῆς Βουλγαρίας ἐξαιρουμένης, προκαλεῖ καὶ αὐτὴ σοβαρῶς τὴν ἀνησυχίαν της. Μία ἐγγυιέρα προσέγγισις καὶ μία ἐγκαρδιωτέρα συνεννόησις μεταξὺ τῶν Κρατῶν τούτων, ἀγνωστον τί θὰ ἀπέφερε. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἡ Τουρκία τὰ ὑπολογίζει.

Ἐξ ἀντιθέτου ὅμως ἡ ἀσκουμένη ἐπ' αὐτῆς πίεσις ἐκ Μόσχας εἶνε ἰσχυροτάτη. Δὲν τολμᾷ δὲ ν' ἀποτινάξῃ τὸν ρωσσικὸν ζυγόν, ἀποκτῶσα ἰδίαν πρωτοβουλίαν. Ἡ ἀπειλὴ τῶν ἐρυθρῶν στρατευμάτων τοῦ Καυκάσου κατὰ τὸ παρελθὸν, εἰς μίαν παρομοίαν ἀπόπειράν της, δὲν ἐλησμονήθη. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ τουρκικὴ πολιτικὴ εὑρίσκεται πρὸ τρομεροῦ διλήμματος. Ποίαν ὁδὸν θὰ προτιμήσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ; Ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποφανθῇ μετὰ θετικότητος.

Οἱ γνωρίζοντες τὴν Τουρκικὴν νοοτροπίαν, φρονοῦν ὅτι μόλις ἤθελε πεισθῇ περὶ τῆς σταθερότητος τῆς Συμμαχικῆς ἀντιστάσεως θὰ ἀνέκρουε πρύμναν καὶ θὰ μετεβάλλετο εἰς πειθήνιον ἀρνίον. Ἴσως αὐτοὶ νὰ μὴν ἔχουν ἄδικον. Ἴσως. Ὅλα αὐτὰ εἶνε ὑποθέσεις, ὅπως εἶνε ὑπόθεσις καὶ τὸ ὅτι ἡ Ρωσσία ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴν ἀρήσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τῆς διαφύγῃ, ἐπιμένουσα μέχρις ἐσχάτων καὶ μὴ ὑποχωροῦσα οὐδὲ πρὸ τῆς ρήξεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅπως καὶ χθὲς ἐγράφομεν, ἀπὸ καθαρῶς ἑλληνικῆς ἀπόψεως, θὰ συνέφερεν ἡ ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Τουρκίας διακοπὴ τῶν διαπραγματεύσεων. Τότε ὁ Ταρταρῖνος τῆς Ἀγκύρας θὰ ἐπειθετο, ὅτι τὴν Ἑλλάδα δὲν διοικεῖ πλέον ἡ ἰδιοτελὴς καὶ ἀνήθικος σπεῖρα τοῦ «Μολὼν λαβέ».

— ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ —

Ο κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ὅλα τὰ πράματα τρέχ νν θεγγωδῶς στὸν περίφημο καιρὸ μας. Ὅ,τι καὶ ὅνα βλαζοντεκ' τὰ παιδιὰ μόλις γεννηθοῦνε ἀρχίζουν νὰ ὁπολογίζουν ἀμέως: «Ἐ! ἶναι δυνατὸν νὰ πουλήσουν τὸ ἀροῦρτη κοὐ τοὺς δίνει, γιὰ νὰ χαρίζλ κοὐ ὕνε γιὰ τοῦ γάρο. Εἶδον μεμπέκαν τρεστῆ, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἡ μαμὰ τῆς ἄλλαξε τὸ πιτιαλονάκι τὸ ὁποῖον ἀφθόνω, εἶχεν ἀρδεύσει, τὸ ἐκύτταξε μὲ μα ἀρμίνιον καὶ ἐδήλωσε σοβαρῶς εἰς τὴν κατάπληκτον γεννήτορα ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς πρωτιμῷ τὰ τῆς τὸ ῥαβοὺν κουμπωμὰ καὶ ὄχι μὲ δεσ'ίνι, ἀνραβῶς ὅπως τῆς θεία: Προσφόνης.Οὐδοὶκως θὰ πορηξενεντοῦ ἀ ὁ κ. Δεῆς π. χ. μοῦ διηγηθῇ ὅα σνιελ-β: τὸν υἱόν τεν εἰς τὴν ἄκραν τῆς Φυτοῦ(ρυπος ἀτεν ζοντα, θλῴεῳῶς τὸ Αἰγαῖον καὶ μανοῦρονίνια ἀλὰ "Ἀμλετ.

«Νὰ ζῇ κανεί;

"Ἢ νὰ μὴ ζῇ»....;

Δὲν θὰ μὲ ξαφνίσετε διόλου ἂν μοῦ πῆτε ὅτι ἡ Μαίμη σας ἀφήσασα γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ μπιμπερὸ ἀπηγγελε:

«Εἶναι τὸ φλίμμα τροφῆ πυρίνη τῆς καρδιας.»

Πρέπει νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφαση.

Ἡ πολιτεία ἡμῶν κατηρρίφθη. Καὶ ἡ νεοτικὴ; Ἡ νεοτικὴ μετεβλήθη εἰς γῆσα.

Χθὲς βράδυ εἶχα μίαν ἐπίσκεψιν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν εἰς τὰ Γραφεῖά μας. Εἰσῆλθεν μια ρίος λιλ πούπαο; μὲ πανταλόνια ἄωσδεν τοῦ γόνατος καὶ ρὸς χαρτωμένο πρωσωπάο.

"Ἔβρ,αὶε τὸ σκοῦφο του καὶ ἔχ πρέπεσε μὲ ὅλην τὴν ἐλευθερια.

— Καλησπέρα σας κύριε.

— Καλησπέρ'. Σὲ τί μπορῶ νὰ σᾶ φονῶ χρήσ μος;

Ὁ μικρούλης στριφογύρισε τὸ σκοῦφο στὰ χέρια κα μοῦ ἔξεμυστηρεύθη.

— Θέ ω νὰ βγάω περιοδικό, καὶ ἠρθα νὰ μὲ πληροφορήσετε μερικὰ πρίματα· κυ ἀν εἶναι ὑ σιόν νὰ τὸ τυπώνω σόδ. «Ἐ ὐθερο Λόγο».

— "Ας ἀρχίσουμε μὲ τὶ σειρὰ τοῦ εἶπα. Πάρτε παρακαλῶ ἕνα κιθ σια. (Πῆρ δλίγο νὰ πρωσέφω: πάρτε ἕνα τσιγάρ ἀ ὁ δέ σεις). Κι ποῦτα: Τί εἶδους περιοδικὸ θέλεις νὰ βγάλῃς;

— Μά... πάντοτε μὲ πα διαγωνὲς βάσεις. Ἔ α παιδικὸ περιοδικό..

— Ὡραῖα Σὰν τὴν «Λάμπλαση» π. χ.;

— Κά ι πορόμ ιο.

— Κι ἔχ ας τὰ ἀπαιτούμενα λεφτά;

— Ἔλα σε μιὰ πορεὶ καὶ κάναμε ἀνεμπεζὸ μας ἕναν ἔρανο...

— Παρφάρα. Σὰ νὰ λέμε εἶστε μιὰ Ἐκδοτικὴ Ἑταιρία.

Ὁ μικρούλης, ἐχαμογέλασε καὶ δυὸ λακκάκια ἔβγαν στὰ ρόδινα μάγουλά του. Ἐβηκλούθησα.

— Θέλει τὸ περιοδικό σας καλύτερο ἀπ' τὰ ἄλλα παιδικὰ περιοδικὰ τῆς Ἑλλάδας;

— Ὄρ βέβαια...

— Ἀμ τότε, δὲ θέλει καλύτερο νὰ φορέσετε μὲ λεφτὰ σας ὁμορφα παιδικὰ βιβλία μὲ χρωματιστὲ ζωγραφιὲ, ἢ, ὅτερ καὶ πρακτικότερον, νὰ τ' ἀγοράσετε ποστς; καὶ νὰ κάτσετε νὰ τὶς φάτε εἰς ὑγείαν τῆς λογοτεχνίας; Γιατί ἐν τέλου: ἐφ' ὅ δὲ ἐὰ βγάλετε περιοδικὸ καλύτερο ἀπ' τἄλλα τοῦ εἴδους: του, ποιὸς θέλει ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως;

Ὁ μικρούλης συλλογίσθη τὴ λιγὴ καὶ κατόπιν ἠλέυσε τὴν σοφωτικὴν αὐτὴν ἀπάντησιν:

— Ἔτσι θὰ συνηθίζουμε νὰ γράφουμε ὡραῖα πράγματα...

— Καὶ εἴσαι τῆς γνώμ χ πὼς συνηθίζα νάνεις νὰ γράφει ὡραῖα πράγματα ὅταν τὶ γράφε τὰ βιβλία, ἐκεῖ κυλιὸ καὶ κατέφ τὰ ξεπλέ;, ἢ ὅταν τὰ γράφει κὶ τὰ δίνου ἐν ἀμέσ;

Ὁ μικρούλης ἔξυσε τάφαλα του στενοχωρημένος. Πραφανῶς εἶχα μπροστά μου μιὰ πόωρη δημοσιογραφικὴ φιλοδοξία. Ἤθελα νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ ἴδῃ αὐτὸ τὸ πολὺ πρότιμο. Ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσα.

— Μήπως, νὰ ποῦμε θέλετε νὰ κάνετε ἕνα εἶδος δημοσιογραφικὸ παχνίδι γιὰ νὰ περάσ οἱ ὥρες ποῦ σᾶ; περισσεύουν;

Ὁ μικρὸς δειλοτυπήθη.

— Ἀ, μπᾶ!. Θὰ εἶναι σοβαρὸ περιοδικό.

— Καὶ, ἐὰν ἐπιτρέπεται, ποιὸ; θὰ εἶναι ὁ Διευθυντής; του;

— Ἐγώ.

Ἐφιθύσισε μὲ μετριοφροσύνη ὁ ἐπισκέπτης μ ου.

— Τὰ συγχαρητήριά μου.

Κὰι πόσω χρονῶν εἶσθε κ. Διευθυντά;

— Ἔχω κλείσει τὰ δεκατέσσερα· εἶμαι πιὰ δεκατεσσάρων χρονῶν, ἐδήλωσεν ὑπερήφανα.

— Καὶ δὲ νομίζεις ὅτι θᾶτανε κολύτερο νὰ περιμένῃς νὰ γίνῃς πρῶτα εἰκοσιτεσσάρω χρονῶν ἂν ὄχι τριαντατεσσάρω, γιὰ νὰ γίνῃς διευθυντὴς περιοδικοῦ;

— Μπᾶ, ἀντέτεινε, εἶναι ἄλλοι ἀπ' τοὺς σημερινοὺς δημοσιογράφους· ποὺ ἄρχισν τὴν ἰδια ἡλικία μὲ μένα.

— Πολὺ ὡραῖο. Αἱ ἐντάσεις μου τέλειωσαν. Καὶ τώρα στὸ πρακτικὸν μέρος. Τί σχῆμα πόσες σελίδες θἄχῃ ἡ ἑ δοσις;

Ὁ κ. Διευθυντὴς μὲ προθυμία ἐτρίβηξε ἀπ' τὸ πανωφράκι τοῦ ἕνα σχέδιο. Ἤτανε τὸ ἔμβρυον τοῦ περιοδικοῦ. Μισὴ κόλλα χαρτὶ διπλωμένο στὴ μέση. Ὁ τίτλος «Αἰολίς» κ' ἀπὸ κάτου: «Περιοδικό». Ὁ κ. Διευθυντὴς ἤτανε καὶ δημοτικιστής, βλέπετε. Κάτω ἀπ' τὴν ἐπικεφαλίδα εἶχε καὶ ἕνα τετράγωνο μὲ μιὰ βάρκα ζωγραφισμένη. Κ' ἀπὸ κάτου «Σπίτσο». Ἄρα τὸ περιοδικὸ θἄτανε καὶ εἰκονογραφημένο.

— Καὶ σὲ πόσα ἀντίτυπα θὰ βγαίνῃ;

— Πενταχόσια.

— Σὰν πολλὰ δὲν εἶναι; λέτε νὰ τὰ πουλᾶτε ὅλα;

— Μά.... θὰ κυκλοφορεῖ κὰι ἔξω ἀπ' τὴ Μυτιλήνη!

— Πολὺ ὡραῖο! Κυριάκο!

Ἐκάλεσα τὸν ἀρχιγράφεν. Ὁ Κυριάκος ποσέτρεξε.

— Ὑπολόγισε, παρακαλῶ, τὶ θὰ κοστίσῃ ἕνα περιοδικάκι σὲ τοῦτο ἐδῶ τὸ σχῆμα τυπωτικὰ καὶ χαρτί;

Ὁ Κυριάκος ἔβγαλε τὸ μολύβ του καὶ ἔπιασε νὰ μαθαίνῃ:

— Ἐξήντα δραχμὲ· τὸ κοῦμερο.

Ὁ σπουδαῖος κ. Διευθυντὴς δὲν μιλοῦσε. Ἐστριφογύριζε τὸ σκουφὶ του καὶ πίλι. Θέλησε νὰ τὸν βηθήσω στὴ δύσκολη θέσι ποὺ τὸν ἔρριξε ὁ σοφιεφάτης.

— Μοῦ ἐπιτρέπετε; τοῦ εἶπα. Μόρπος τυχὸν τὰ καρτίλια τῆς Ἐκδοτικῆς Ἑταιρίας σας δὲν ἀνέρχονται στόκοσοῦν αὐτό; λύρετε ὄτ' ὄψει καὶ τὸ.... σκίτσο ποὺ βλέπω ἐδῶ. Γιὰ τὰ δικά μας τὰ Κυρακάτικα τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» δίνουμε γιὰ κάθενα κλισὲ μονάχα,σοριντα πέντε δροχμές.

— Ξέρετε... μοῦκε συλλογίζομαι πὼς τὸ πρῶτο φύλλο δὲν παράξα ἂν τυπωθεῖ σὲ διακόσια πενῆντα ἀντίτυπα καὶ χωρὶς κλισέ!

— Ὡραῖα. Διαγράφοντα οἱ συνδρομητοὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὁ Κυριάκος τὶ λέγα;

— Ἔχουμε οἰκονομία...πέντε δροχμῶν μονοχὰ, ἀπήντησεν ὁ ἀρχιγράφος,τὴ διτφορὰ τοῦ χαρτιοῦ. Τὰ ἐργαπκὰ μένουν τὰ ἴδια ὅσα ἀντίτυπα κιὰν τρεβῆξουμε.

Ὁ δυστυχὴς κ. διευθυντὴς ξεροκατέπιε, ἐσηκώθηκε καὶ ἐχαιρέτησε.

— Πάγω νὰ ἴδω.... τὶ θὰ ποῦν καὶ οἱ ἄλλοι. Καὶ ἔφυγε.

Οἱ ἄλλοι, δηλ. ἡ Ἐκδοτικὴ Ἑταιρία, δὲν ξέρω ἂν θὰ ὑψώσῃ τὰ φύλλα τῆς μέχρι τοῦ τριπεροῦ ποσοῦ τῶν ἑξῆντα φράγκων. Ἔλπιζω μονάχα ὅτι κατόπιν δευτέρας συνεδριάσεως τῆς Ἐκδοτικῆς Ἑταιρίας, καὶ κατόπιν τῶν σχεδίων δευτέρων καὶ φρονιμωτέρων σκέψεων τὰ κεφάλια θὰ μεταβληθοῦν εἰς καρπέλλες. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσφέρω καὶ ἐγὼ τὸν ὀβολόν μου.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
2 δωρεαταιοὶ
διὰ
τὸν ὀσύρματον
τοῦ
«ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ»

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ Γάλλος βουλευτὴς καὶ δημοσιογράφος κ. Ταρδιὲ δημοσιεύει εἰς τὴν «Ἐπὸ Νασιονὰλ» τὸ ἑπόμενον ἄρθρον:

Ἡ Διάσκεψις τῆς Λωζάννης δὲνσυγκινεῖ τὸ δημόσιον. Οὐδεὶς ἔρριξε μανδύαν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις αἱ ἀφρῶσαι τὰ Σπεκὰ διέρχον ται κρίσιν. Οὐδεὶς δὲ πάλιν ἠτιανοβλήσεν ἐκ χαρᾶς ὅταν ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ κρίσις αὕτη παρεκάμφθη, ἢ τουλάχ στον ἀνεβλήθη. Ἡ ἀδιαφορία αὕτη ἔχει πολλὰς ἀφορμάς.

Ἐν πρώτοις ζῇ Συνδιάσκεψις τῆς Λωζάνης ἔχει δίκαι τὰ ἐπιτεύματα τῆς μεθόδου—καὶ μάλιστα αἰσθητῶς ηὐξημένα—τὰ ὁποῖα μέρος τοῦ τύπου κατηγόρα ἄλλοτε κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν τῶν Παρισίων τοῦ 1919. Ἐν τούτοις αἱ συζητήσεις ἐκείναι ἦσαν περίφωτοι καὶ λαμπραὶ ἐν συγκρίσει μὲ νὰ συζητήσεις τῆς Λωζάννης.

Ἐξ ἄλλου ἐσχηματίσθη ἡ ἰδέα ὅτι οὐδέποτε ἡ συναλλαγὴ ἔφθασε εἰς τόσον προηγμένον σημεῖον ὅπως εἰς τὴν Λωζάνην. Ἡ συναλλαγὴ αὕτη εἶνε τὸ γνωστὸν «παζαρλίκι» ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ φείκῃ.

Τέλος τὸ δημόσιον τὸ ὁποῖον ἔχει περισσοτέραν εὐθυκρισίαν ἀφ' ὅσον κρίνῶς πιστεύεται, διεφώτισε ποία θὰ εἶναι ἡ πρακτικὴ ἀξία τῶν ὅρων τοὺς ὁποίους προτείνομεν, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ὅρων αὐτῶν φαίνονται ὅτι εἶνε μία πρόσοψις ὅπισθεν τῆς ὁποίας οὐδὲν ὑπάρχει.

Ἐξετάσατε τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν: Τί ζητεῖ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος; Ἁπλούστατα ἐν καὶ μόνον: ὅπως πᾶν ὅτι συνέβη ἀπὸ τοῦ 1918 μὲ τὸ κλείσιμον τῶν Στενῶν μὴ ἐπαναληφθῇ. Ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1918 τὸ κλείσιμον τῶν Στενῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατεδίκασεν εἰς τὸν θάνατον ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀνθρ.. Ἐκ τούτων οἱ μὲν ἔπεσαν ἐπὶ τόπου εἴτε εἰς τὴν Καλλίπολιν, εἴτε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Οἱ ἄλλοι εἶναι θύματα εἰς ἄλλα πεδία μαχῶν, πολιτικὰ ἀποτελέσματα τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἤτοι ἡ ἐπιτυχία τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ἡ συνθήκη τοῦ Μπρεστλιτόφσκ,ἡ ἀγγλικὴ καταστροφὴ εἰς τὴν Πικαρδίαν.

Πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως παρομοίων κινδύνων, αἱ συνθῆκαι τοῦ 1920 ἀνέφερον: Προσοχὴ εἰς τὰ Στενά», ὅπως αἱ συνθῆκαι τοῦ 1919 ἔλεγον: «Προσοχὴ εἰς τὸν Ρῆνον».

Σήμερον ὁ λόρδος Κῶρζον καὶ ὁ κ. Πουανγκαρὲ εἶνε σύμφωνοι ν' ἀρκεσθοῦσιν εἰς ἀφορτο χορτὰ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν μᾶλλον ὀρισθεισῶν ἐπιτροπῶν.

Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κάμουν κἄν καλλίτερα; Δὲν θέλω νὰ τὸ ἐξετάσω. Μὲ ἀρκεῖ μόνον νὰ διασπιστώσω ἓν γεγονὸς καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀκόλουθον: Αἱ βυζαντιναὶ συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι παρατείνονται ἐν Λωζάνῃ ἐπὶ τοῦ καθεστῶτος τῶν Στενῶν, θὰ καταλήξουν ἴσως εἰς συμφωνίαν, ἀποτέλεσμα ἐπιπόνου ψιμμυθιάσεως.

Ἀλλ' ἡ συμφωνία αὕτη δὲν θὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν τὸ αἷμα τῶν πεσόντων ἀπῄτει.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξασκεῖται ἡ ἐφευρετικότης τῶν πληρεξουσίων. Ὁμαλοῦν διὰ τὴν προστασίαν τῶν μαονοτήτων, ὅπως ὡμίλουν τὸ 1919 ἔναν βόκκειτο διὰ τὰς γερμανικὰς μαονότητας τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τὰς οὐγγρικὰς τῆς Ρουμανίας. Αἱ δύο αὐταὶ καταστάσεις εἶναι τελεῖως διάφοροι.

Εἰς τὴν Πράγαν καὶ εἰς τὸ Βουκουρέστιον ὑπάρχουν κυβερνήσεις νεωτεροποιαι, αἱ ὁποῖαι ὁμιλοῦν τὴν ἰδίαν μὲ ἡμᾶς γλῶσσαν. Ποῖος δὲν βλέπει ὅτι μὲ τὴν Μ. Ἐθνοσυνέλευσαν τὴν Ἀγκύρας συμβαίνει ὅλως διόλου τὸ ἀντίθετον;

Αἱ μαονότητες ἐν Τουρκίᾳ εὑρίσκονται διηρκῶς ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν διωγμοῦ. Ἀναγνώσατε τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας, θὰ ἴδητε ἂν ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἀλωφάστευσε.

Οἱ ὅροι λοιπὸν τῶν ἐν Τουρκίᾳ μαονοτήτων εἶνει ἰδιαίτεροι καὶ ἐκ' αὐτὸ ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέραν συμπεριφορὰν.

Ἔσεμαν μεγάλην κατέχρησαν τῆς ἀγνοίας ταύτης.

Πρὸκειται διὰ τὰς Λιομολογήσεις,περὶ τῶν ὁποίων ὁ σερ. Λοῦιδ, διευθυντὴς τῶν Σχολῶν τῆς Ἀνατολῆς ἔλεγεν ἐσχάτως ὅτι ἡ κατάργησις των θὰ ἐσήμαινε κατάδικον εἰς θάνατον τῆς γαλλικῆς ἐπιρροῆς καὶ τῶν γαλλικῶν συμφερόντων. Ἀγγέλλουν σοβαρῶς, ὅτι αὐτοὶ θὰ ἀντικατασταθοῦν ὑπὸ μαστῶν δικαστηρίων ὅπως εἰς τὴν Αἴγυπτον. Μὲ αὐτὰ εἰρωνεύοντα τὸν κόσμον.

Ἐν πρώτοις ὅσον ἀφορᾷ τὰ σχολεῖα καὶ τὰ νοσοκομεῖα ταῦτα οὐδὲν κοινὸν ἔχουν μὲ τὰ μικτὰ δικαστήρια. Ἔπειτα καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δικαστικοῦ πεδίου, τὶ κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ ἐκείνων τὰ ὁποῖα γίνονται εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συμβοῦν ἐν Τουρκίᾳ;

Τὰ μικτὰ δικαστήρια ἐπέτυχαν ἐν Αἰγύπτῳ διότι ἡ δημοσία τάξις εἶναι ἐξησφαλισμένη ἐκεῖ ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς ἰσχύος. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον θὰ ἐδοκίμουν ἐν Τύνιδι ἢ εἰς τὸ Μαρόκκον. Ἀλλὰ εἰς τὴν Τουρκίαν, μὲ χαρφωμένην ὀθωμανικὴν ὅπως εἶναι τώρα, μὲ ἀστυνομίαν τουρκικὴν ἐπίσης, τὶ θὰ γίνουν αὐτὰ τὰ μικτὰ δικαστήρια;

Ἐλπιποῦν νὰ συντίξουν ὅ,τι θέλουν εἰς τὴν Λωζάνη. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ ἀλλάξῃ τὰ ἤδη.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μ. Βρεττανία φαίνονται κοφ'ουσαι εἰς τὴ μαθήματα ταῦτα τῆς πείρας. Οἱ ἀντιπρόσωποί των μαυρίζουν ἀνούρασται τὸ χαρὰ καὶ στήνουν ἐμπρὸς εἰς τὰς πραγματικότητας διέκοσμον θεατρικόν.

Ὅταν δὲ ἡ χριτιωσέη αὐτὴ ἐργασία τελεῖωσα, θὰ εἶνεῖ ὅα ἡ εἰρήνη ἔγινε. Ἀλλ' οὐτὸ δὲν εἶνε ἀληθές.

Δὲν θὰ εἶνε ἀληθές, διότι ἡ σπουδὴ τὴν ὁποίαν κατοβ λίνου διὰ νὰ ἐπιτύχουν ᾧφαινομενικὴν λύσιν θὰ θυσιάσῃ τὴν οὐσίαν.

Δὲν θὰ εἶνε ἀληθὲς διότι πρόσωπα καὶ πράγματα θὰ μείνουν ἀμετάβλητα εἰς πεῖσμα τῶν νέων διακηρύξεων ἀνεφαρμόστων ἀρχῶν.

Ἡ Μ. Βρεττανία καὶ ἡ Γαλλία, ἀναλαμβάνουν ὡς ἐκ τούτου βαρεῖαν εὐθύνην. Εἴθε ἐν τῷ μέλλοντι νὰ μὴ τὴ πληρώσουν ἀκριβά.

Α. Ταρδιὲ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— *Εὐχαριστίαι τοῦ Βενιζέλου*

Νέα Ὑόρκη, 14.— Ὁ κ. Βενιζέλος ἠχαρίστησε τὸν Ἀμφικανινὸν Ἐουθρὸν Σταυρὸν διὰ τὴν εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων προσφύγων παραχωρεθεῖσαν βοήθειαν κατὰ τὴν πρόσφατον ἀποχώρησιν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας.

— *Οἱ Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι οἰκιμάλωτοι*

Ἀγκύρινον, 15. — Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κομοτεῖτων, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Μάκ—Νῆ, ἀπαντῶν εἰς ἐπερωτήσεις βουλευτῶν, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἀγγικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔχει πληροφορίας οὔτε περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κρατουμένων ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἑλλήνων αἰχμαλώτων, οὔτε περὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Τούρκων ἔναντι τῶν αἰχμαλώτων τούτων.

Ἡ Ἀγγικὴ κυβέρνησις γνωρίζει μόνον ὅτι εἰ συλληφθέ τες Μικρασιάται, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὑπηρετήσει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, θεωροῦνται ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν ὡς προδόται.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Τούρκους αἰχμαλώτους τοὺς κρατουμένους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ Ἄγγλος ὑφυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πρωσταστεύων ἐν Ἑλλάδι τὰ Τουρκικὰ συμφέροντα προσβευτὴ τῆς Ὁλλανδίας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Ἄγγλον, ἐν Ἀθήναις συνάδελφόν του, ὅα αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ φέρονται πολὺ καλὰ πρὸς τοὺς Τούρκους αἰχμαλώτους.

— *Τουρκ. ἀνακοινωθὲν τῆς 13 Δεκεμβρίου 1922.*

Ὑπάρχουν πληροφορίαι καθ' ἃ οἱ Ἄγγλοι περιφέρουν εἰς τὴν Μοσσούλην καὶ τὴν περιοχὴν αὐτὴν «μαζβατλῆδες» τοὺς ὁποίους ἀναγκάζουν νὰ ὑπογράψῃ ὁ ἔγχωριος πληθυσμός. Εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα δηλοῦται, ὅτι ὁ λαὸς ζητεῖ τὴν Ἀραβικὴν Κυβέρνην τῆς Μεσοποταμίας. Οἱ μὴ ὑπογράψαντες, ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὸν πρόσημον. Οἱ Ἄγγλοι πρὸς τούτοις ἀπειλοῦν τὸν πληθυσμὸν διὰ βομβαρδισμοῦ ἐξ ἀεροπλάνων.

— *Αἱ Τουρκικαὶ ἀντιλήψεις διὰ τὸ Πατριαρχικὸν*

Παρίσιοι, 15.—"Ἐγνώσθη ἀφαλῶς ὅτι τὰ τηλεγραφηθέντα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ δημοσιευθέντα εἰς ἕνα; Γαλλικὰς ἐφημερίδας περὶ ἐνδεχομένης παραιτήσεως τοῦ Πατριάρχου Μελετίου, καθισταμένης οὕτως εὐκολοτέρας τῆς λύσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήματος, δὲν εἶνε ἀκριβῆ.

Ὅπως θέτου οἱ Τοῦρκοι τὸ Πατριαρχικὸν ζήτημα, τοῦτο δὲν εἶνε ζήτημα προσώπων, ἀλλὰ ζήτημα θεσμοῦ.

Οἱ Τοῦρκοι ἀκριβῶς, ἐζήτησαν τὴν ἄνευ ὀδεύτος παραιρεσμοῦ κατάργηαν τοῦ Πατριαρχείου, περιεχομένων τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὰ τῆς Ὀρθοδόξ υ Θρησκειας εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων.

Ἀρνήσεων ὅμω; πρὸ τῆς συμμαχικῆς ἐπιμονῆς, οἱ Τοῦρκοι παρουσίασαν ὡς; συγκατάθεσίν των τὴν ἄδειαν, ὅπω; ἐγκατασταθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Τουρκορθόδοξον Πατριαρχεῖον χωρὶς κανὲν ἀπολύτω ἀπὸ τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καρόμοιον δηλαδὴ πρὸς τὸ ὑφιστάμενον σήμερον ἐν

ΈΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	Δρ. 120	Ἐτησία Φρ. χρ.	75
Ἑξάμηνος	» 65	Ἑξάμηνος	» 40

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

Δημοσιεύσεις: Ὁ στίχος Δραχ. 2

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΘΡΥΛΛΙΚΟΣ

Πλαστήρας, ἡ ψυχὴ τῆς Ἐπαναστάσεως, μετέβη εἰς τὸ μέτωπον. Καὶ ὅπως ἀναφέρουν τὰ τηλεγραφήματα, ἀπὸ παντοῦ ὅπου ἐπέρασεν ἀπεθεώθη· λαὸς καὶ στρατὸς ἠνωμένοι, τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ ἀληθινὸν ἐνθουσιασμόν. Ἡ παρουσία τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἀρχηγοῦ, διώχνει τὸν φόβον ἀπὸ τὰς ψυχάς, τονώνει τὸ ἠθικὸν καὶ καθιστᾶ ἀνδρείους τοὺς δειλούς. Τὸ πέρασμά του θρίαμβος. Μᾶς κάμει νὰ ἐνθυμήσεμε ἡμέρας δόξης ποὺ δὲν ἔσβυσε καὶ μᾶς παρέχει ἐλπίδα χαρᾶς διὰ τὸ μέλλον.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΜΟΝ

ἀδιαφορίαν τῶν Συμμάχων τῆ, ἡ Ἀγγλία ἐκυρήλοῖσε καὶς τόσον στρατεύματα εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ ὠχύρωνε κεθ' ἑκάστην περισσότερον τὰ Στενά. Ὅλοι δὲ ἠπόρουν διατί ἡ τόσον πυρετώδης ἑτοιμασία, ἐνῷ ἡ εἰρήνη ἐφαίνετο τόσον ἐγγύς. Τῶρα τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται καλλίτερα. Ἡ προνομιακόης τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ σπαταλη ἀφρόνου χρήματος, δὲν φαίνεται ὅτι θὰ πάῃ στὰ χαμένα.

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

προσελύσεως διὰ τοὺς λιποτάκτας καὶ ἀνυποτάκτους παρετάθη μέχρι τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Ἐπανοστατικὴ Κυβέρνησι, πρὶν νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ κατ' αὐτὼν αὐστηρὰ μέτρα, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξαντλήσῃ πρότερον ὅλα τὰ μέσα καὶ νὰ δείξῃ ὅλην τὴν ἐπιεικειάν της. Ἀπόδειξ ὅτι οἱ προσερχόμεροι καταγραφονται καὶ ἔπειτα ἀφνονται ἐλεύθεροι· καὶ οὐδεμία ποινικὴ δίωξις ἀσκεῖται κατ' αὐτῶν. Δι' αὐτὸ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καιρὸς, προτρέπομεν καὶ πάλιν τοὺς τυχὸν μὴ ἐμφανισθέντας εἰδεὶ ἐφέδρους μας, νὰ σπεύσουν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸ Φρουραρχεῖον ἢ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς. διότι αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον των. Καιόπιν θὰ εἶναι πολὺ ἀργὰ καὶ ἀσφαλῶς θὰ μετανοήσουν.

ΕΑΝ ΥΠΑΡΧΗ

μία τάξις ἀνθρώπων εἰς τὸ Κρατος πραγματικὼς ἀδιαφθείρη, αὐτὴ ἀσφαλῶς εἶναι ἡ τῶν δημοσιων ὑπαλλήλων. Καὶ τὸ Επισημον Κρατος, καὶ ὁλόκληρος ἡ κοινωνια, ἔχει μεγιοτας ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαιτήσεις, δυσανασχέγους πρὸς τὸν πορεχόμενον εἰς αὐτοὺς, μοῦδν— ὄχι πλέον ὀμοιβὴν—διὰ τὴν συντήρησιν των, ἀπὸ τὴν οποιαν ἐξαρτᾶται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων των. Δι αὐτὸ ἀκριβῶς μὲ περισσὴν εὐχαρίστησιν ἠκούσθη ἀπὸ ὅλους ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως νὰ τοὺς παράσχῃ ἐπίδομα κατὰ τας ἑορτάς, καὶοὺς καὶ σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ των προσεχῶς. Ἡ ταξις τῶν δημ. ὑπαλλήλων εἶναι ἡ μόνη ταξις, ἡ ὁποια παρα τας ἀσκουμένας ἐπ' αὐτῆς διοφόρους ἐπιρροὰς, κατωρθωσε νὰ κρατηθῇ καὶ νὰ ἀποφυγῇ τὴν παντελῆ ἐξαχρεώσιν. Ἂς ἐπισωμεν δὲ ὅτι μὲ τὴν μελετωμένην ἐκκαθαρισιν, θὰ ἐπέλθῃ σχετικὴ ἐξυγιαισις αὐτῆς. Ἂν καὶ νομ ζομεν, ὅτι πρὶν ἀπὸ ὅλα πρ ἐπει νὰ αὐξηθῇ ὁ μισθός.

-Αγκύρα Πατριαρχεῖον τοῦ Παπᾶ Εὐθυμίου.

Εἰς τὸ σημεῖον οὐτὸ εὑρίσκετει εἰδεία τὸ ζήτημα. Ἡ τελευταία δὲ σχετικὴ δήλωσις ἰῶν Τούρων, εἶνε ἡ γενομένη προχθὲς ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου Ρῆζᾶ Νοῦρ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς Μοντάνα, ὁ ὁποῖος ἔσχε μετ' αὐτὴν μακρὰν σχετικὴν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου κ. Κακλαμάνου.

Ἡ «Μυροβόλος Ἄνοιξις»

Προχθὲς ἤρχισε τὰς ἐργασίας του τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως περάρτημα τοῦ ζαχαροπλαστείου «*ἡ Μυροβόλος Ἄνοιξις*». Ἐκεῖ εὑρίσκονται ὅλα τὰ εἴδη τῆς ζαχαροπλαστικῆς. Δέχεται παντὸς εἴδους παραγγελλίας διὰ βαπτίσεις, ἀρραβῶνας, γάμους κλπ.

Ποῖοσκευὴ τελεία καὶ ποιότης ἠγγυημένη. 9—10

ΚΡΑΣΙΑ *Μαυροδάφνης* καὶ *Καλλονῆς* εἰς φιάλας, προμηθεύθητε ὅλοι ἀπὸ τὸ οἰνοπνευματοπωλεῖον ΒΑΣ. ΚΡΗΤΙΚΟΥ εἰς Ἐπάνω Σκάλα. 6—6

ΤΟΠΙΚΑ

— Πλημμελειοδικεῖον

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ Πλημμελειοδικείου, θὰ ἐδικασθῶσι περὶ τὰς 35 ποινικαὶ ὑποθέσεις.

Ἐπίσης αὔριον θὰ συνεδριάσῃ τὸ πολιτικὸν τμῆμα.

— Ὁ καιρὸς

Λύπας τὰς ἡμέρας ὁ καιρὸς φαίνεται πολὺ ἄστατος. Πότε βροχὴ καὶ πότε λιακάδα πολὺ μ' ι ρ ο ὺν τόσ ν λγο. Ὅπως ἡ πολιτικὴ τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

— Συνεργασία Νομάρχου κὲ Στρατ. Διοικητοῦ

Ὁ κ. Νομάρχης συνεργίσθη χθὲς μετὰ τοῦ κ. Στρατ. Διοικητοῦ διὰ τὸν κανονισμὸν τῆ διατμήσεως τῶν αὐτοκινήτων καὶ ἄλλῶν.

— Πρόσκλησις Νομάρχου

Ὁ κ. Νομάρχης πρόκειται νὰ καλέσῃ σήμερον τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον εἰς τὴν Πόλ. Ἐπιτροπὴν Προσφύγων, ὅπως ἀσχοληθοῦν ἐπὶ ὁ ρίσων οὐσιωδῶν ζητημάτων καὶ ἰδίως διὰ τὸν εἰσπραχθησόμενον προσωχῶς φόρον ὑπὲρ τῶν πρ ο φ ύγων.

— Παράτασις πολιτογραφήσεως προσφύγων

Μᾶ. ἀνακοινοῦται ἐπισήμω: ὅτι ἡ πολιτογ ἐφησις τῶν προσφύγων παρατείθη μέχρι τῆ. 31 τρέχοντος μηνός.

— Ἀστυνομικὰ

Συνελήφθη σηρὰ τῶν ὀργίνων τῆς καταδιώξεως κατόπιν μηνύσεως τῆς Βασιλ χήρας Μ χ. Ἀνυλέτη, ὁ Ἀθ. Καλαματιανὸς ἡ Ἀσάκης ὡς ἀφτυρέσα: ἐκ τῆς οἰκίας της δ ώ ρ α ε εἴδη ἀξίας ἐν συνόλῳ 240 ὀρο χιῶν γενομένης κατόπιν ἐρεύνης εἰ. τὴ οἰκίαν του οὐδὲν ἀνευρέθη.

Ἐπίσης κατεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ὀργίνων τῆς ἀστυνομίας κατόπιν ἀποφάσεω: τοῦ ἀστυτίτορου τῆς πόλεώς μας περὶ τὰς 35 ὀκάδας καρύδια τοῦ ἰδ ὠτου Ἀλ. Μπαχάρη, ὡς ἀκατάλληλα πρὸς βρῶσιν.

— Ἡ ἑορτὴ τοῦ Βενιζέλου ἐν Πλωμαρίῳ

Μᾶ γράφουν ἀπὸ τὸ Πλωμάριον.

«Ὁ ἐφ τινὸς πανηγυρισμὸς τῆς ὀνομαστικῆ. ἑορτῆς τοῦ Βενιζέλου ὑπερβῆ κάθε ἄλλον τοιοῦτον, ἄλλων ἐποχῶν.

Τὴν ὀβγὴν οἱ κατοικοι ἐξέπνευσαν ἀπὸ τὰ χρυσόσυνα σφυζίγματα ὅλων τῶν ἐργοστασίων τῆς πόλεως. Ἡ πόλις σημειοστόλιστος καὶ ὁ φωστολαμπ-ὴ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον πορ ισ ἄζεν ὄψιν μεγαλοπρεπῶς πανηγυρική.

Ἡ Πλατεῖα τῆς Ἐλευθερίας πολὺ πρὸ τῆς ὁρισμένης δ ὰ τὴν δοξολογ ἀν ὥστε εἶνε γεμάτη ἀπὸ κόσμον ἐνθουσιώντα καὶ πα ιποτρόπω: ἐκδηλοῦντα τὴν χαρὰν του. Ὅλο τὸ Πλωμάρι, ἡ ἀ ρόπολις τοῦ Βενζελισμοῦ, ἐόρταζε μαζὺ μὲ τὸν ὑπέρχ ν ἀρχηγό.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησ ν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ καὶ ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆ πόλεως. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ἰωάν. Πιρπιγκόλος. Τὸν λόγον κατ' ἐπανάληψιν δ.ε κ ψαν συνάνωμ κας ζητωκραυγὰ ὑπὲρ τ ῦ Βενιζέλου καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἀκολούθω: τὰ πλήθη κατηυθ ὑ θ ησαν εἰς τὴν Πλατεῖ ν τῆ. Ἐλευθερίας, ὅπου ἀπὸ τοῦ ἀπόβ τοῦ «Βενισμὶν» ὠμίλησε θαυμασίως ὁ τέως πληρεξούσιος κ. Μαλάκας Ἀνάλος, συναρπάσας τὴ πλήθη, ἄπνα μέχρι βαθέ ανυκνὸ, ἐπαινηγύριζον τὴν Ἐυρτὴν τῶν ἑορτῶν.

Τὸ συγχαρητήριον τηλεγράφημα, ὅπερ ἀπεστάλη εἰς Λοζάνην ἔχει ὡ ὡ:

«Πλωμάριον πανηγυρίζον ὀνομαστήριο ἀπευθύνει Μεγάλ ν Ἀρχηγῷ Σωτῆρι Ἔθνους; συγχαρητήρια. εὐχόμενον μακρημέρευαν ἀγαθῷ Πατρίδος.

Ἐπιτροπὴ

Λαΐτιος, Μ χαΐλης, Καλδῆς, Βουτᾶτσος, Ράλλης».

16—12—22. Π. Κ. Χ.

Περίληψις ἀποφάσεως

Ὁ κ Εὐστράτιος Β ὸ τάνη; διὰ τῆς ἀπὸ 2ας Δεκεμβρίου ε. ἔ. αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον Μυτιλήνης ἠτήσατο νὰ ἐ ρ ε ρ ε ρ ῇ ἡ ἐνέργεια τῶν νομίμων διατυπώσεων πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς περὶ διαζυξεως ἀπὸ τῆς συζύγου του Εὐαγγελίας Κ. Ἀταλῆ τὸ δὲ ρηθὲν Πρωτοδικεῖον ἐδέξατο τὴν αἴτησιν ταύτην διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 419 τοῦ ἔτους 1922 ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ διέτοξε τὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους δημ σίευσιν αὐτῆς.

Μυτιλήνη 17 Δεκεμ ρ ου 1922

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος

Κατεβαίνης

Μεγάλη ἔκθεσις γυναικείων πέλων καὶ μοδέλων

Αἱ ἄρι ἀφιχθεῖσαι ἐκ Κων)πόλεως ἀδελφαὶ Φωτιάδου πλοκαποιοί, ἀπὸ τὴν Κυριακὴν 4 τρέχοντος εἰς μεον ιῶν οἴθουσῶν τοῦ ξενοδοχείου «Μεγάλη Βρεττανία» ἐκθέτουσι μεγάλην συλλογὴν γυναικείων πίλων, μ τ ε λ ῶν Παρισινῶν καὶ διαφόρου γοητεύτρος.

Αἱ ἀδελφαὶ Φωτιάδου μοναδικοὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ὑπόσχονται νὰ ἐξ ε φ α ι τ ι ῇ σ ω σι καὶ τὴν πλέον ἰδιότροπον πελ τρ ἀν των εἰς τὴν κατασκευὴ (ἐ ι σ δ ή π ο τ ε φόρμας. 5—5

Τ ε ε ν η ε ε ε